

Ростиславъ поискалъ Славянски проповѣдници отъ Византия за да направи Моравцитѣ съзнателни Христиани, та-че и истински отечестволюбци, като ги прѣдпази отъ увличание на-слѣдъ чуждитѣ народи и царѣе. Той свързвалъ въ едно нераздѣлно цѣло политическата независимостъ и самостоятелностъ на Моравия съ самостоятелността на Моравската църква.

Императорътъ и патриархътъ се обърнали пакъ къмъ святитѣ братя Константина и Методия и ги пратили въ Моравия. На тръгване патриархътъ Фотий ржкоположилъ св. Константина за епископъ Моравский.

Тѣ взѣли съ себе си прѣведенитѣ вече на Славянский языкъ священни книги и се

до отстъпване отъ Христианството. То въ сжщность разпространявало това послѣдното само съ цѣль да владѣе надъ покръстениитѣ и ги експлоатира.

Ростиславъ, като уменъ политически дѣятель и ржководитель на свойя народъ, прѣкрасно се ползувалъ отъ обстоятелствата за постигание наврѣме своята цѣль—пълната независимостъ и самостоятелностъ на Моравия. Той работилъ само за ползата на свойя народъ и държава, като е поставялъ общитѣ интереси по нависоко отъ своитѣ лични изгоди. За жалостъ, той не можалъ да осжществи напълно благородната си идея и постигне святата си цѣль. Той станалъ жертва на властолюбието на свойя сестриникъ Святополка, който го прѣдалъ като Юда на враговетѣ му, които пѣкъ го ослѣпили и уморили на сила, слѣдъ като го държали дълго врѣме затворенъ въ хладната и влажна тъмница на една Баварска крѣпость.